

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindellicorum, 1690

Prænotanda quædam in ordine ad facienda Exercitia spiritualia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60556)

Prænotanda quædam in oratione ad facienda exercitia.

Vidisti, Anima devota, dum ad solitudinem invitaris, non vocari te ad desertum Arabiæ, Scythiæ, aut Ægypti, sed cordis duntaxat, seu potiùs cubiculi tui solitudinem. Non sunt tibi exantlanda sæcula aut anni, sed decem solummodò dies, quæ ab alijs sejuncta totam tuam conversationem cum Deo instituas, tantò in spiritu proficiora, quantò ab alijs fueris remotior. Sic *Prov. 8. 31.* delicia Dei sunt, *Esse cum filijs hominum,* quam id congruentiùs dixeris, quam si fuerint soli; nec finem tuum Deo inseparatè convivendi obtinebis certius, quam cum omnibus alijs te subduxeris, tum enim solas reperit animas, socium se præbet, cissima miscet colloquia, & (ut paucissimè ta) in statum tam felicem eas collocat, quod re meritissimo affirmare ausim, in conversatione tunc conversatione futuras, utpote conversatione cum Deo, & curia cœlesti conversatione quod ut feliciùs cedat, regulas nonnullas servatu necessarias præfigemus.

Prima regula est, ut priùs habeatur licentia à suis superioribus, si religiosus sit, si secularis à confessario, plurimùm quippe solitudinem istam confert talis benedictio, quò capacior sit ad percipiendam cœlestem benedictionem.

benedictionem; ut taceam, quod opera virtuosa ex obedientia facta longè sint fructuofiora, quàm quæ ex proprio cerebro, aut voluntate pullulant.

Secunda Regula. Optimè fiet, si quis patris sui spiritualis ordinarij, vel extraordinarij obedientiæ se submiserit, qui suâ prudentia cuncta disponat, edoceatque, quid singulis momentis faciendum, quales mortificationes arripiendæ &c. nihil omninò sine ejus præscitu, & benedictione peragendo. Probè tamen hîc obserues velim, obedientiam præstandam, non promittendam esse, quia promittere, quòd velis obedire patri spirituali, & postea facere juxta tuum modum, contrariatur regulis Spiritûs Sancti. Oportet insuper, ut cum Directore isto perquam confidentissimè agatur, totum cor, & omnia interiora fidelissimè aperiendo, & hoc, quòd in istis exercitijs graviores subinde tentationes exurgere soleant, cum enim dæmon advertit, quòd anima divinis totaliter sit addicta, omnem lapidem non movet, quo eam suis technis à solitudine avocet, quemadmodum S. S. Patribus antiquitùs contigisse legimus. Omnes idcirco tentationes, & passiones internæ manifestari debent, quia Diabolum nihil magis excruciat, quàm si propaletur, ut adeò tum potissimùm fugiat, animæque amplissimum spatium relinquat,

linquat, securiori gradu ad perfectionem tendendi, cum fuerit manifestatus.

Tertia Regula. Consultum est, per decennale sæpius confiteri, & communice. Nonnulli singulis diebus ad sacrum epulum accedunt; & benè: cum enimescussus istius primaria intentio sit, ut quis separabiliter Deo uniat, prudentissimè haud dubiè fecerit, qui omni die eundem quirit, quò securior sit de ejus sub specie Eucharisticis divina præsentia, eiq; vicin

Et, si exercitia hæc instituantur, ut in tutum, & perfectionis via magis solidetur, nullum sanè ad id consequendum præsertius erit medium, quàm frequens Christi in sacra communione susceptio, cum in omnibus alijs prævaleat, solùmque sit, & cum cordis humani robur atque solidetur. Alij ternis vicibus communicant, primo, tertio, & sexto die. Alij semel tantum, in quibus omnibus juxta directoris positionem procedendum erit. Ego ad nimium bis necessarium judico, primo, tertio, & ultimo die. Primo ad efflagitandum à Deo opem & assistentiam pro felici successu, ultimo, ad Domino Deo gratias referendas pro felici fine, & gratia ac auxilio concesso.

Quarta Regula. Summè proficua sedula exercitatio tum in refranandis in

nis passionibus, tum in mortificandis sensibus externis. Statuatur fœdus cum corde suo mortificandi se in omnibus, adhibendi omnem conatum in compescendis motibus internis nunquam irascendi, impatientiæ motibus nunquam condescendendi, ubique, & in omnibus eosdem coercendi. Idipsum præstabit in sensibus externis; modeste incedendo, nulli objecto intendendo, nisi sit de Deo, aut tale, quod ad Deum perducatur, non loquendo nisi necessaria, & decretoria, quàm velit in omnibus indagare Dei gloriam, amorem, & obsequium; nullis denique, nisi spiritualibus, & ad salutem animæ conducentibus, colloquijs auscultando.

Quinta Regula. Optimum insuper erit, dictis mortificationibus addere alias extraordinarias, ut: facere disciplinam bis, aut ter; semel aut sæpius gestare cilicium; jejunare vel singulis, vel ternis diebus, aut saltem quoties, & quantum ejus complexio permiserit, abstinere ad minimum ab illis escis, quæ palato magis arrident, easque comedere, ad quas appetitus minus fertur. Carere subinde vino; aquam in honorem sui crucifixi bibendo &c. omnia tamen ex arbitrio, & præscripto directoris, sine cujus consensu, & præscitu nihil prorsus faciendum. Nec est, Anima devota, cur timidis cogitationibus exagiteris, inaniter formidans, ne forsan

D morti-

mortificationibus istis nimium debilitatis dicitur: *times enim, ubi non est timor*: mortificationes cum prudentia, & ad normam obedientiae factae, corpus non laedunt, & posito, quod non parum aliquid molestiae sentires, nihil tibi officit, cum infensissimus, & capitalis hostis tuus inde exerceatur, mortificetur, & clapsa getur, illaeque mortificationes, quae corpore non nihil debilitant, animae maximum profectum afferant. Scias porro, quod si spirituali profectui inhies, non esse ullam causam, quod te fortitudine corporis sollicita sis, quia in macilenti corporis pondere anima opprimitur, gemit, quae pennas capiet, quibus affectibus suis, & intellectus operationibus ad profectum etionem evolet, si illud mortificatum, & oppressum fuerit, quod ipsum voluntati colorumque plurimum conducet, quo velocius ad superna feratur, ubi amore divino inflatur, & in ta inconsumptibili illo Deitatis igne reflectus num ardeat.

Sexta Regula. Cum secessus iste tutus sit ad debellandos hostes animae, & mandas passiones, & vitiosas inclinationes necesse erit, ut totam suam vitam, omnem profectus, & inclinationes, & speciatim quibus potissimum se infestari sentit, aut tium illud, in quod frequentius labitur, diosè dispiciat. Hinc singulis diebus laborabit, quo eas imminuat, indefessè cum

debilitatis decertando; si enim toto hoc decendiali
ortificata anima nullum alium profectum hauriret,
inobediens quàm, quod vel unicum vitium, aut passio-
noso, nem extirparet, plurimùm sanè profecisset.
, nihil Priusquam noctu in lectum concedat, calcu-
italis hinc subducat, quoties in vitium illud pro-
ur, & lapsa fuerit, aut quoties idem superaverit;
quæ copro victorijs Dominum Deum benedicat, pro
imum defectibus veniam humiliter imploret, in-
irituali junctâ sibi met aliqua pœnitentiâ: linqvâ v. g.
usam, et tot cruces in terra aut cinere formando, &c.
, quia annexo efficaci proposito, vitium illud po-
na opstera die non committendi. Hîc tamen ad-
us affectus velim, Anima devota, si fortè lapsa
as ad fueris, ne nimium te affligas, aut excrucies de
tum, commissis (quæ suppono venialia fuisse) sed
untati dolorem habeas dulcedine mixtum, nimix
velocitè quidem anxietates non rarò in virtutum
o inflantimento plurimùm officiant, talesque de-
igne lectus nonnunquam à Deo permittuntur ad
majorem humilitatem. Humilia te, sed in-
us iste tra limites tranquillitatis; confitere tuam
nimiam miseriam, sed confide in tua bonitate, te
clinatio ost hac non peccaturam. Ut taceam, ni-
, omnia as afflictiones in parvis non rarò magis ex-
ciatim more proprio, quàm erga Deum provenire.
ntit, et Septima Regula. Plus hoc tempore tri-
abitur uatur orationi mentali, quàm vocali; si ve-
diebus vel ob indispositionem, vel ob aliam cau-
fese cum m non posset vacare mentali, rectè voca-
lem

lem arripiet. Singulis diebus sacrosancti
 Missæ sacrificio devotè intererit, sumptibus quo a
 ties sacra Eucharistia, quoties ei fuerit dispensa
 cessum. Illis diebus, quibus non communitur, non
 cabit sacramentaliter, communicet spiritus sanctus
 liter juxta Directoris sui dispositionem. Singulis
 gulis diebus leget librum spiritualem modum
 Directore assignatum, quia sacra lectio est
 ximum quoddam adjumentum est spiritus sancti
 profectus, perit quippè lumen devotioe
 nisi alatur oleo lectionis; & quemadmodum
 anima, dum orat, cum Deo loquitur, ita
 spiritualiter legit, Deus cum ipsa loquitur.
 In particulari nullum librum assigno, sed
 men cautum velim, ut quilibet talem quidem
 gat, qui spiritui deserviat, magisque devotio
 votionem moveat. Optimi sunt: R. P. Ludovici
 R. P. Ludovici Granatensis, S. Francisci de Sales,
 sales, & in specie Thomæ Kempensis de Imitatione
 bellus de imitatione Christi spiritu sancto quippe
 que exuberans, Item certamen spiritus sancti
 Laurentij Seupuli.

Octava Regula. Mentaliter orationem
 minimum ter per diem. Manè cum
 xerit, meridie ante vespas, & vespas
 perdet tres horas pro singulis unam, vel
 tem pro ratione temporis, modi, & debue
 corporalium tres dimidias. Meditationes
 erunt prout infra dispositæ; quatuor purgativa,
 purgativa, tres pro illuminativa, & tria requiruntur

unitiva, aut aliæ devotæ, & ad intentum, de quo agimus, proficuæ, prout Director ejus fuerit disposuerit.

Nona Regula. Singulis diebus ratio-
net spiritus suæ conscientia disquiret; Ante pran-
tionem dium, discutiendo tempus matutinum, quo-
ualem modo exercitia successerint, quinam defe-
a lectio commissi, quæ negligentia &c. Et ve-
est spiritus, singulos dies conferendo, an gradatim
devoide die in diem profecerit, an defecerit; pe-
madmittit iterum pro culpis veniam, factoque propo-
itur, ita fito, majori fervore & diligentia Deo post
osa loqui ac serviendi; quod si profectum advertente-
signo, fit, gratias Deo agat, à quo totum promanat,
talem quidquid boni in nobis invenimus.

Decima Regula. Omnia negotia toto
sunt: hoc tempore adeò sunt seponenda, ac si quis
Francæ extra mundum degeret. Cogitet, majoris
ensis tunc momenta negotia nunc tractari, quàm
itu unum omnia in toto mundo esse possent: agitur
en. spiritus quippe salus animæ, & inquit ratio conse-
quenda perfectionis, quibus meritissimò to-
ter orbus mundus postponatur, plus enim obtinue-
nè cum is, si gratiam divinam consecuta fueris,
vesperis quàm si mille mundi tibi obtigissent. Quòd
am, vel charitate, vel necessitate urgente, loqui
di, & debueris, quàm potueris te citissimè expe-
Meditas, nec facile ad quosvis discursus te intro-
natuor mittas, cum hi divinos impedire soleant.
a, & frequentissima eris in elijciendis actibus amo-
ris

ris erga Deum, fundendisque precibus in
 latorijs, quibus quasi totidem ignitis jac
 cor divinum ferias.

Undecima Regula. Conducat pl
 mum præter B. Virginem Mariam etiam
 sanctos & sanctas feligere, quibus negot
 tuum impensè commendes, obsecrando
 omnes tuas actiones, & opera Deo ob
 dignentur, medium non sine maximo
 lumento ab in Spiritu profectissimis
 ptum; Cùm enim pauperes simus in
 mundo, & ope illorum, qui divitijs Spi
 & sanctitatis abundant, quales sunt illi
 cti, summoperè indigeamus, consulti
 utique erit, eisdem nos commendare.

Duodecima Regula. Expediet de
 nocte diem præcedente, quo exerciti
 choaturi sumus, in quibusdam virtuosis
 bus sese exercere, ad Deum se convertere
 inclamare: Quando nam tenebris effu
 radij Divini Solis mentem meam collu
 bunt? Ah! Deus meus! cupio, & ex
 mo cordis mei voveo, omnes vitiorum
 bras eliminare, ut te Deum meum, Sole
 cidissimum intueri liceat. *Voca me De
 in admirabile lumen tuum Anima mea
 rat te in hac nocte.* Suspiro, & anxie
 eto tempora secutura, quibus inventa
*De mane vigilabo ad te, quæram, quem
 anima mea.* Concede O benignissime

ut inveniam, omnia opera, omnes gestus, omnes cogitationes unicè eo colimant, ut te inveniam, te amem, & tibi serviam. *Illumina cor meum bone Jesu, ut non obdormiam in morte, sed vivam in splendore gratia tua.*

Dictamina, & maxima spirituales sepius ab Anima in secessu perlegendæ, quo facilius Deo se dedere & Divinis intendere possit.

Homo è limo terræ formatus adeò vili huic materiæ inhæret, ut vix unquam ab ea separari posse videatur; & quia identidem in hoc suum principium oculos reflectit, magnam difficultatem sentit, in contemplandis ijs, propter quæ creatus est, nempe cœlestibus. Licet enim immediate, & principaliter anima creata sit, ut æternùm in cœlo fruatur Deo, secundariò tamen etiam corpus, tametsi terrenum, ad perfruenda hæc ipsa gaudia creatum est, cum post resurrectionem corpus animæ unitum æquè ac ista cœlos ascendet, illisque bonis & illis donis perfruetur, qua anima eidem communicaverit. Unde omnimodis advigilandum, O Anima, ut hominem istum à terra semovere contendas, quatenus Deo adjungatur. Et cum perspicuum mihi sit, hominem ratione præditum esse, clarè quoque cognosco, vires